

В сучасних освітніх технологіях інноваційні процеси носять дискретний, циклічний характер, тісно пов'язаний з життєвим циклом нововведення, та залежать від дії низки чинників, серед яких головними є:

- готовність студентів до сприйняття сучасних освітніх технологій та позитивна мотивація навчальної діяльності в цій ситуації;
- готовність викладачів і студентів до творчої діяльності;
- оптимальний психологічний клімат освітнього процесу та майстерність педагогів;
- врахування аспектів управління вищим навчальним закладом.

Таким чином, переорієнтація функціонального змісту навчально-виховного процесу сприяє концентрації функцій освітньої діяльності на досягнення ідеальної мети.

Список використаних джерел

1. Нетрадиционные методы преподавания социологии: Учебно-методическое пособие для преподавателей социологических дисциплин / Под, ред. И. Д. Ковалевой. – Харьков, ХГУ. 1997. –243 с.
2. Ковжого С. О. Сучасні освітні технології та методи їх використання в навчальному процесі. Національна юридична академія України ім. Я. Мудрого / С. О. Ковжого, А. М. Полежаєв, С. А. Тузіков. – Електронний ресурс. – Режим доступу: [www. rusnauka.com](http://www.rusnauka.com).

УДК 373.1.062.03

БОГДАН М. В.
ГОРВАТ М. В.
Мукачівський державний університет, Україна

ВЗАЄМОДІЯ СІМ'Ї І ШКОЛИ У ВИХОВАННІ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЛЮДИНИ

В умовах розбудови демократичної, правової, суверенної України актуалізується необхідність виховання ціннісного ставлення до людини, яке б ґрунтувалося на принципах гуманістичної моралі.

Виховання ціннісного ставлення до людини у молодших школярів не можливе без участі батьків, які є першими вихователями дитини, чия думка і приклад є орієнтиром у їхній поведінці та у ставленні до інших. Сім'я дає дитині важливий досвід взаємодії з людьми і є тим унікальним виховним середовищем, де вона вчиться людяності, толерантності, любові і повазі до близьких та оточуючих людей, турботливому, відповідальному ставленню до інших. У вихованні ціннісного ставлення до людини вагоме значення має особистий приклад батьків, близьких людей, а також та атмосфера, в якій зростає дитина, стосунки дорослих, їхнє ставлення один до одного, до старших і молодших членів сім'ї, а також до інших людей. У спілкуванні з близькими людьми у дітей формуються уявлення про себе як людину гідну поваги, любові, визнання, а також про інших людей та ціннісне ставлення до них. «Провідними принципами у визначенні змісту, форм і методів виховання є: любов до дитини, доброзичливість і гуманізм у взаємовідносинах з людьми, оптимізм і життєлюбство» [2, с. 123].

Взаємодія сім'ї і школи розуміється нами як система узгоджених дій у вихованні ціннісного ставлення до дитини у молодших школярів зазначених соціальних інститутів, які є основними суб'єктами виховання, на основі взаємного впливу, що мають спільні цілі та вирішують спільні завдання, створюючи єдине виховне середовище.

Критика і засудження у сім'ї інших людей, висунення на перший план матеріальних цінностей і зневага до цінностей духовних, грубість та жорстокість із дітьми, ігнорування ними, байдужість до їх інтересів та потреб – ось що неодмінно відгукнеться у майбутньому жорстокістю, агресією, нетерпимістю.

Серед негативних чинників – фізичні покарання, які є приниженням гідності дитини, виявом насилля. Батько, який б'є, пробуджує до себе ворожі почуття. Переживаючи страх і ненависть, дитина й до інших людей ставитиметься агресивно. Розуміння цінності людського життя і повага до особистості закладаються саме у сім'ї.

Робота вчителя з батьками з виховання у дітей ціннісного ставлення до людини доцільно проводити з урахуванням особливостей сім'ї, перш за все сімейних взаємостосунків. Для того, щоб зрозуміти особистість, дуже важливо знати в яких умовах виховується дитина. Так, вдома, у колі сім'ї дитина знаходиться у інших у порівнянні зі школою умовах виховання, тому завдання шкільного учителя полягало у тому, щоб допомогти батькам учня виробити і підтримувати спільну зі школою стратегію виховання.

Ефективною є індивідуальна робота, яка найкраще враховує особливості сім'ї, її потреби і можливості. Індивідуальна робота зближує педагога і батьків завдяки прямому контакту, конфіденційності, відкритості, прагненню обох сторін до співпраці. Найпоширенішими формами взаємодії є: відвідування сім'ї, обговорення спільних проблем, проведення індивідуальних бесід, консультацій, методична допомога і психологічна підтримка, розробка індивідуальних програм і рекомендацій з метою усунення проблем у вихованні та покращення виховного середовища сім'ї, створення оптимальних педагогічних умов для виховання ціннісного ставлення до людини у молодших школярів та корекції виховних зусиль сім'ї.

Індивідуальна робота з батьками створює найкращі умови для суб'єкт-суб'єктної взаємодії, що відображала спільні інтереси, цілі і потреби усіх учасників виховного процесу, будувалась на засадах конфіденційності стосовно виховання ціннісного ставлення до людини у молодших школярів.

У ході індивідуальних бесід доцільно обговорити питання батьківської любові, якою вона має бути: сліпою, коли батьки завжди на стороні дитини, щоб та не скоїла, чи об'єктивною, коли дитину сприймають такою, якою вона є, з „плюсами” і „мінусами”, і намагаються створити такі умови, щоб дитина захотіла стати кращою, ніж вона є. Також важливим є те, як дитина сприймає батьківську любов, щоб вчилася не лише приймати, але і віддавати любов. Педагог повинен порадити батькам створювати у родині такі ситуації, щоб вона дитина вчилася про когось турбуватися, допомагати, тобто дієво виявляти своє ціннісне ставлення до інших. Невихованість ціннісного ставлення до оточуючих у дітей може обернутися для

батьків самотністю, полишеністю сам на сам зі своїми проблемами, невдоволеністю собою, невиконаним батьківським обов'язком.

У тих випадках, коли виникає необхідність спілкування з обома батьками або батьками і дітьми разом, або з батьками, які мають схожі проблеми у вихованні дітей, проводяться групові консультації із залученням психолога чи інших фахівців. За цих умов використовувались такі вправи: «конкретне побажання», у ході якої учасники обмінювались пропозиціями, починаючи зі слів: «Я пропоную зробити таке...»; «Парадоксальна інструкція» використовувалась з метою корекції неправильних дій батьків. Батькам рекомендували: «Продовжуйте робити те, що ви робите... Повторюйте свої дії (думки) не менше трьох разів». Вправа спонукала до самостійного вирішення проблеми, обдумування своїх помилок і зміни неправильного рішення на правильне; «Гаряче крісло» використовувалося у роботі з дорослими і дітьми, яким рекомендувалось: «Уявіть собі батьків, які сидять у цьому кріслі. Поговоріть з ними. А тепер пересядьте в інше крісло і дайте пораду від їхнього імені своїй дитині, тобто собі»; «Мовні заміни» передбачали заміну слів «хочу» на «бажано», «не можна» на «не бажано» або будь-які інші заміни; «Три версії» включали розв'язання проблемних ситуацій із трьох позицій;

Список використаних джерел

1. Методичні рекомендації і розробки з формування педагогічної культури батьків, школи молодих батьків, батьківського всеобучу. Формування педагогічної культури батьків у сучасних умовах : наук.-метод. зб. / [відп. ред. В. Г. Постовий]. – К. : ІЗМН, 1998. – 80 с.
2. Постовий В. Г. Тенденції і пріоритети виховання дітей у сучасній сім'ї: [монографія] / Віктор Григорович Постовий. – К. : Інститут проблем виховання АПН України, 2006. – 190 с.

УДК 373.3.09:811

БОЙКО Г. О.
Львівський національний університет імені Івана Франка, Україна

РОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Самостійна робота на уроці – органічна частина навчального процесу. Тому методика її проведення визначається специфічними особливостями кожного предмета, змістом теми, рівнем підготовленості учнів.

Проблема організації самостійної роботи учнів на уроках іноземної мови вивчається як вітчизняними так і зарубіжними науковцями, зокрема, Ю. Бабанським, І Брецько, В. Буряком, В. Казаковою, О. Савченко, А. Усовою, Л. Тишаковою, Н. Шишкіною. Багато досліджень здійснено щодо методики навчання іноземної мови: І. Зимня, В. Редько, Г. Рогова, Л. Онучак.

Самостійна робота – це вища форма навчальної діяльності учня, що є формою самоосвіти [1, с.49].

Під самостійною роботою в дидактиці розуміють різноманітні види індивідуальної і колективної діяльності учнів на класних і позакласних заняттях або вдома, без безпосередньої участі вчителя, але на його завдання [4, с.71].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>